

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 65/09

16 lipca 2009 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-325/08

Olympique Lyonnais / Olivier Bernard & Newcastle United

RZECZNIK GENERALNA ELEANOR SHARPSTON UWAŻA, ŻE PRZEPISY, NA MOCY KTÓRYCH KLUB PIŁKARSKI ZAWIERAJĄCY UMOWĘ Z MŁODYM ZAWODNIKIEM JEST ZOBOWIĄZANY DO WYPŁACENIA ODSZKODOWANIA INNEMU KLUBOWI, KTÓRY ZAPEWNIŁ SZKOLENIE TEGO ZAWODNIKA, MOGĄ BYĆ UZASADNIONE

Jednakże, takie odszkodowanie jest proporcjonalne tylko wtedy, gdy zostanie ono obliczone proporcjonalnie do całkowitych kosztów przeprowadzonego przez klub szkolenia i wypłacone odpowiednio wszystkim klubom, które uczestniczyły w szkoleniu zawodnika.

W 1997 r. Olivier Bernard zawarł trzyletnią umowę szkoleniową jako „joueur espoir” z francuskim klubem piłkarskim Olympique Lyonnais. Po wygaśnięciu umowy odrzucił on propozycję zawarcia umowy z tym klubem w charakterze zawodowego piłkarza, zawierając jednocześnie umowę z angielskim klubem Newcastle United.

We wspomnianym okresie francuska karta zawodowej gry w piłkę nożną stanowiła, że „joueurs espoir” – obiecujący zawodnicy w wieku od 16 do 22 lat, którzy zawarli umowę szkoleniową z zawodowym klubem piłkarskim, zobowiązani są - po zakończeniu okresu szkolenia, jeżeli klub, który zapewnił im szkolenie złoży taką propozycję - zawrzeć z nim umowę. Jeżeli nie przyjmą oni propozycji klubu, to przez okres trzech lat nie mogą zawrzeć umowy z innym francuskim klubem bez zgody klubu, który zapewnił im szkolenie.

Olympique Lyonnais wniósł skargę przeciwko O. Bernardowi i Newcastle United do francuskiego sądu żądając zasądzenia kwoty 53 357,16 EUR – odpowiadającej rocznemu wynagrodzeniu, które otrzymałby O. Bernard, gdyby zawarł umowę z Olympique Lyonnais.

Sąd pierwszej instancji zasądził na rzecz Olympique Lyonnais połowę żądanej kwoty, uznając solidarną odpowiedzialność O. Bernarda i Newcastle United. W wyniku uwzględnionego przez sąd odwołania wniesionego przez zawodnika i Newcastle United, Olympique Lyonnais wniósł skargę do francuskiego Sądu Najwyższego. Sąd ten zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy przepis zobowiązujący szkolonego zawodnika, który zawarł umowę w charakterze zawodowego zawodnika z klubem w innym państwie członkowskim, do zapłacenia odszkodowania, stanowi ograniczenie ustanowionej w traktacie WE swobody przepływu pracowników, a jeśli tak, czy może być ono uzasadnione koniecznością wspierania naboru i szkolenia młodych piłkarzy zawodowych.

Zdaniem rzecznik generalnej Eleanor Sharpston jest oczywiste, że przepis, zgodnie z którym „joueur espoir” zawierający po zakończeniu okresu szkoleniowego umowę w charakterze zawodowego zawodnika z klubem w innym państwie członkowskim UE może być zobowiązany do zapłaty odszkodowania, stanowi ograniczenie swobody przepływu pracowników.

Rzecznik zauważyła, że uprawianie sportów podlega prawu wspólnotowemu w zakresie, w jakim stanowi ono działalność gospodarczą. Odpłatna praca zawodowych piłkarzy jest taką działalnością. Ponadto, zakaz ograniczeń w swobodzie przepływu pracowników obejmuje przepisy zmierzające do uregulowania w sposób zbiorczy pracy najemnej, w tym również przepisy stowarzyszenia piłkarskiego. Rzecznik generalna przypomniała, że przepisy mogą naruszać swobodę przepływu nawet, jeżeli stosowane są bez względu na przynależność państwową, a przepisy, które zobowiązują do dokonania zapłaty ekwiwalentu za transfer, wyszkolenie lub promocję między klubami w związku ze zmianą klubu przez zawodowego piłkarza, stanowią co do zasady przeszkodę w swobodnym przepływie pracowników.

Jeśli chodzi o ewentualne uzasadnienie dla takiego ograniczenia, rzecznik generalna podkreśliła, że dzięki takim przepisom kluby nie rezygnują z naboru i szkolenia zniechęcone perspektywą, że poniesione przez nie nakłady będą wykorzystywane przez inny klub, bez wypłacenia im odszkodowania. Uwzględniając społeczną rangę piłki nożnej i powszechne przekonanie, że należy wspierać szkolenie i nabór młodych zawodników, Eleanor Sharpston jest zdania, że przepisy dotyczące odszkodowania dla klubów w związku z nakładami, jakie poniosły na szkolenie młodych zawodników mogą być uzasadnione względami interesu publicznego.

Rzecznik uważa jednak, że rozpatrywany francuski przepis wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia takiego celu w odniesieniu do wypłacanych odszkodowań. Jedynie przepis, który równoważy klubom w należyтым stopniu poniesione przez nie rzeczywiste koszty szkolenia, może być odpowiedni i proporcjonalny. W rezultacie odszkodowanie, którego podstawą są przewidywane dochody zawodnika lub przewidywana utrata zysków przez klub jest niedopuszczalne, jako że żaden z tych czynników nie ma jakiegokolwiek znaczenia dla osiągnięcia celu, jakim jest wspieranie lub szkolenie młodych zawodników.

Rozwijając tę kwestię, Eleanor Sharpston uważa, że ponieważ tylko niewielka część szkolonych zawodników będzie kontynuowała z powodzeniem zawodową karierę, odszkodowanie należałoby obliczać raczej jako udział w całkowitych kosztach szkolenia poniesionych przez klub, a nie rzeczywistych kosztach szkolenia danego zawodnika. Ponadto, jeżeli dany zawodnik był szkolony przez więcej niż jeden klub, odszkodowanie powinno być dzielone w odpowiedni sposób między zainteresowane kluby. Rzecznik generalna uważa, że nie jest pozbawione racji, iż w niektórych sytuacjach na szkolonym zawodniku może ciążyć obowiązek zapłacenia części odszkodowania, pod warunkiem, że w takim przypadku tego rodzaju odszkodowanie jest obliczane na podstawie indywidualnych kosztów jego wyszkolenia, a nie całkowitych kosztów szkolenia poniesionych przez klub.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich rozpoczynają właśnie rozpoznanie tej sprawy. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: BG ES CS DE EL EN FR IT HU NL PL PT RO SK

Pełny tekst opinii znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-325/08>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053

Nagranie wideo z przedłożenia opinii jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite", serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji, L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249 lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956